

Kendimsiz Bir Dünya Özlemi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Aralık 2020

Düş menziline nöbetteyim susuzluğun sonsuzluğuna vakıfım belki de kurumaktan öte kuramadığım bir cümledir yalnızlığın tecellisi.

Düş sağanaklarında ıslanıyor gecenin gerçekleri ve havada asılı kalan bir radar gibi tökezliyor duygularım her ağa takılan ve çağın gereklerinden ve gerekliliklerinden çok uzak bir tebessüm bahşetsin diye evren kanayan dizlerime imgeler sürüyorum.

Yüreğin tarlası ve de: nadasa kalmış sözcüklerden ektiğim tohumlar misali ve sürgün yeri mutlak kaygılar elbet örtüşen gecenin sihri ve zikri.

Sürülmüş bir nifak belki de göğe diktiğim bayrak elbet ruhun tapusu yoklukta kayıtlı.

Düşmekse gözden.

Düşürmekse gözünden.

İstemsiz yaşlarsa sitem yüklü gecenin ferine ve fevri ıssızlığına anlam yüklüyor.

Kurşun döken kadınlar ağıtlar yakıyor.

Baldırı çıplak çocuklar belki de kekeleyen cümlelerde sek sek oynayan.

Seken her taş.

Seğiren gözlerim.

Semiren yalnızlık.

Sezilerim.

Ezgilerim ve de.

Sessizce yığıldığım bir köşeye ve umudun fermuarı iken çekilmiş ve birileri bağılıyor delice:

"Unut, sadece unut" diye.

Muradım dillenen ve ufkuma teyelli ne varsa belki de teselli bulduğum bir şiirde kendimi bulduğum aslında bir ömür peşine düştüğüm kendim.

Kendimsiz bir dünya özlemi belki de:

Neyse mustarip olduğum belki de kelli fellî şiirlerden dilek tuttuğum ve elimi tutan bir rahmet özlemi elbet Rabbime özlemim ve özenle yaşadığım sevdiğim bir ömrün bakiyesinde kalan son sığınak aslında içimden sızan delişmen fıtratım.

Yanan o ışık ne renk sahi?

Birileri bağılıyor arkamdan:

"Bekleme yapma."

Bense yanlış anlıyorum ve aralıksız ekliyorum cümleleri bir biri ardında belki de cümleten feyiz alacağımız bir cennet diliyorum yeryüzünde saklı kalacak bir ferman adeta cennetin her köşesinde açan çiçekler ki solmak ne kelime?

Kelimeler dikiyorum ve dikleniyorum evrene.

Dik durmaksa payıma düşen eğmeden boynumu ve kalemimi ki kale'm de çoktan düşmüşken...

Bir es veriyorum hayata belki de esen rüzgârdan medet umuyorum esneyen ağzında yalnızlığın

Ŗiirlerden alırken gıdamı ve sessizliğime sahip çıkan sadece Rabbim ve sözcüklerim ölümü tehir etmek adına sığındığım dualarımla rahmete kat çıkmak adına ve hidayete ulaşmaktan başka tek dileğim yok iken yok olmazdan önce hele ki bir ömür yok sayılmanın fermanı iken yazmaya durduğum binlerce duygu ve cümle...